Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

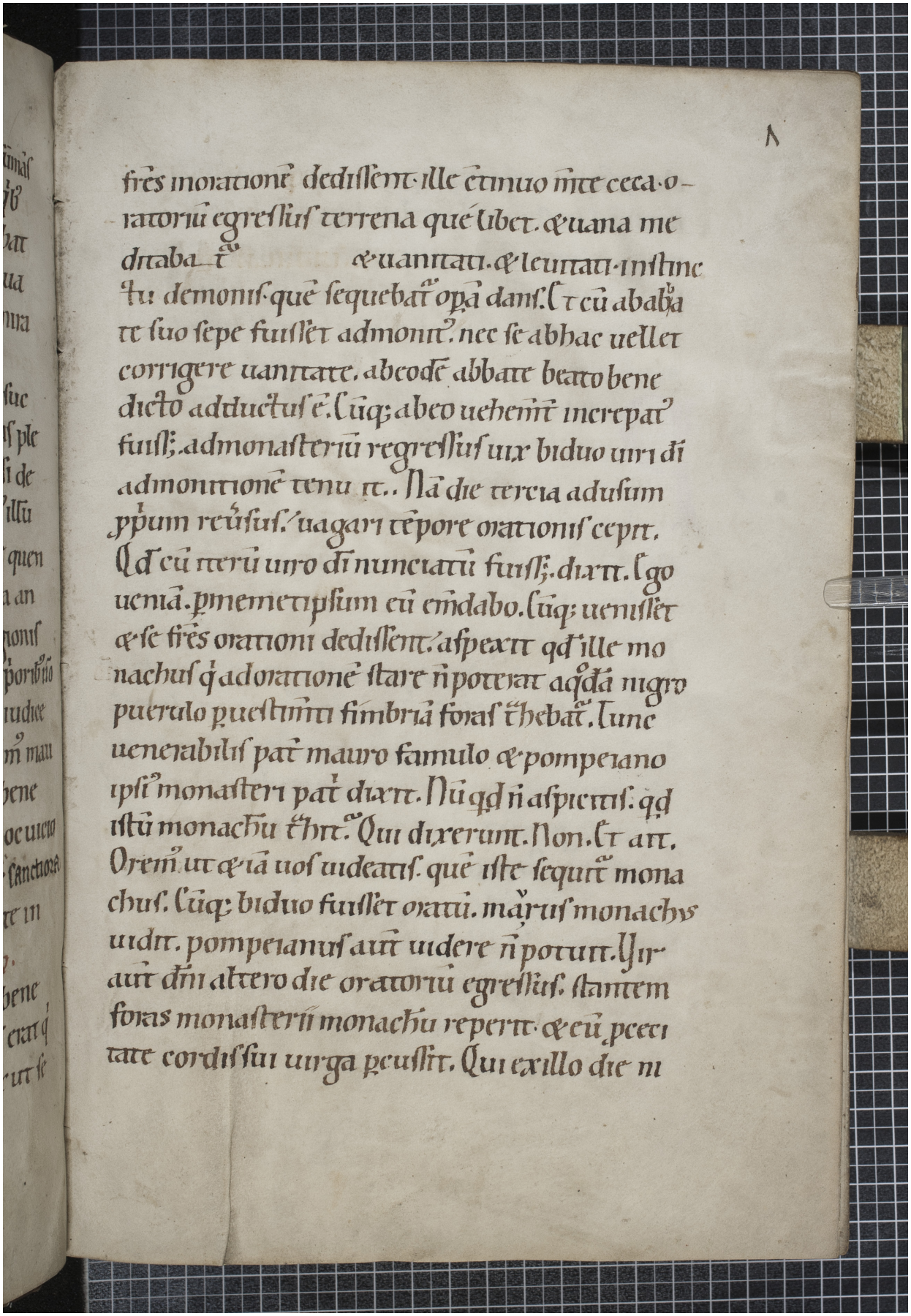

fres moratione dedissent. ille etiuuo mite ceca. o-
ratoriu egressus terrena que libet. & uana me
ditaba t̄ & uanitati. & leuitati. instinc
tu demonis. que sequebat̄ opa dans. Et cu ab abba
te suo sepe fuisset admonit̄. nec se ab hac uellet
corrigere uanitate. ab eode abbate beato bene
dicto adductus e. Cuq; ab eo uehemit̄ increpat̄
fuisset. ad monasteriu regressus uix biduo uel di
admonitione tenu it.. Na die tercia ad usum
ppum reusus. uagari tepore orationis cepit.
Qd cu iterū uno di nunciatu fuisset. dixit. Ego
uenia. pmeme ipsum eu emdabo. Cuq; uenisset
& se fres orationi dedissent. aspexit qd ille mo
nachus q ad oratione stare ñ poterat aqdā nigro
puerulo pulsantis fimbria foras t̄hebat̄. Tunc
uenerabilis pat̄ mauro famulo & pomperano
ipsi monasteri pat̄ dixit. Nu qd ñ aspicitis. qd
istu monachu t̄hit̄. Qui dixerunt. Non. Et ait.
Orem ut & ia uos uideatis. que iste sequit̄ mona
chus. Cuq; biduo fuisset oratu. marus monachus
uidit. pomperanus aut uidere ñ potuit. Vir
aut dni altero die oratoriu egressus. stantem
foras monasterii monachu reperit. & eu pecci
tate cordis sui uirga pcussit. Qui ex illo die ni